



Odp. na interpelację nr 7/2019

BURMISTRZ MIASTA LUBOŃ

Luboń, 1 sierpnia 2019r.

WPRIÓŚ.0003.2.2019

**Pani Monika Nawrot
Radna Miasta Luboń**

Dotyczy: Interpelacji nr 7/2019 w sprawie budowy wież telekomunikacyjnych w Luboniu, a w szczególności wieży usytuowanej na działce 18/6 przy ul. Podgórnej

Odpowiadając na Pani interpelację z dnia 17 lipca 2019r. (data wpływu 22 lipca 2019r.) w zakresie zadanych pytań poniżej przedstawiam odpowiedzi:

Ad. 1 Czy można zatwierdzić projekt budowlany na podstawie „wadliwego-nie zgodnego” z przepisami planu?

Pytanie zawiera nieprawdziwą sugestię jakoby miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego „Lasek Południe” przyjęty uchwałą Rady Miasta Luboń nr XXIX/137/2004 z dnia 9 grudnia 2004r. był w zakresie lokalizacji obiektów tego typu niezgodny z przepisami.

Zgodnie z ww. planem wieża telekomunikacyjna wraz ze stacją bazową zlokalizowana na działce nr 18/6 znajduje się w obszarze oznaczonym na rysunku planu symbolem 2P – tereny obiektów produkcyjnych, składów i magazynów, dla którego ustalono lokalizację obiektów działalności gospodarczej, magazynowej, składowej i produkcyjnej oraz wszelkich usług z wyjątkiem usług oświaty, ochrony zdrowia i kultury. Na terenie tym obowiązuje zakaz lokalizowania inwestycji mogących znacząco wpływać na środowisko. Zapisy określają także wysokość budynków do 2 kondygnacji, nie więcej niż 16m od poziomu terenu do najwyższego punktu dachu (§9 ust. 5). Ponadto zabrania się sytuowania wszelkich obiektów budowlanych i urządzeń tymczasowych, które nie są ściśle związane lub kolidują z planowaną podstawową czy uzupełniającą funkcją terenu (§5 ust.4). Akt prawa miejscowego opublikowano w Dz. Urz. woj. wielkopolskiego nr 1 poz. 8 dnia 10 stycznia 2005r. po dokonaniu oceny jego zgodności z przepisami prawnymi.

Jednocześnie w przywołanym przez Panią przepisie tj. art. 46 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 7 listopada 2010r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (Dz. U. 2017, poz.2062 ze zm.), dotyczącym sytuacji kiedy plan miejscowy obowiązuje ustalono, że *miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego, zwany dalej „planem miejscowym” nie może ustanawiać zakazów,*



BURMISTRZ MIASTA LUBOŃ

a przyjmowane w nim rozwiązania nie mogą uniemożliwiać lokalizowania inwestycji celu publicznego z zakresu łączności publicznej, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 21 sierpnia 1997r. o gospodarce nieruchomościami, jeżeli taka inwestycja jest zgodna z przepisami odrębnymi (ust.1); a także jeżeli lokalizacja inwestycji celu publicznego z zakresu łączności publicznej nie jest umieszczona w planie miejscowym, dopuszcza się jej lokalizowanie, jeżeli nie jest to sprzeczne z określonym w planie przeznaczeniem terenu ani nie narusza ustanowionych w planie zakazów lub ograniczeń, Przeznaczenie terenu na cele zabudowy wielorodzinnej, rolnicze, leśne, usługowe lub produkcyjne nie jest sprzeczne z lokalizacją inwestycji celu publicznego z zakresu łączności publicznej, a przeznaczenie terenu na cele zabudowy jednorodzinnej nie jest sprzeczne z lokalizacją infrastruktury telekomunikacyjnej o nieznacznym oddziaływaniu(ust.2).

Organ administracji architektoniczno-budowlanej wydając pozwolenie na budowę dla przedmiotowej inwestycji uznał zatem jej zgodność z planem miejscowym, który nie wskazuje wprost możliwości realizacji inwestycji obiektów tego typu, ale jednocześnie dopuszcza lokalizację obiektów budowlanych i urządzeń tymczasowych, które są ściśle związane lub nie kolidują z planowaną podstawową czy uzupełniającą funkcją terenu (por. §5 ust. 4 ww. uchwały miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego). Zapisy ww. ustawy przewidują zatem przypadek, jeśli dana inwestycja nie jest wskazana wprost w ustaleniach planu miejscowego, stąd nie zachodzi niezgodność z obowiązującymi przepisami w tym zakresie.

Ad. 2. Czy inwestor nie powinien najpierw zawnioskować o zmianę planu w tym zakresie?

W świetle przytoczonych wyżej przepisów obszar, na którym znajduje się inwestycja ma przeznaczenie terenu, wskazane w planie miejscowym, wpisujące się w rodzaje przeznaczeń terenów określone w przytoczonym przepisie ustawy. Zatem wnioskowanie o zmianę planu w tym zakresie było dla inwestora bezpodstawne.

Organ administracji architektoniczno-budowlanej wydając pozwolenie na budowę dla przedmiotowej inwestycji uznał jej zgodność z obowiązującymi przepisami prawa, w tym aktem prawa miejscowego, jakim jest plan miejscowy, który nie wskazuje wprost możliwości realizacji inwestycji obiektów tego typu, ale jednocześnie dopuszcza lokalizację obiektów i urządzeń tymczasowych, które są ściśle związane lub nie kolidują z planowaną podstawową czy uzupełniającą funkcją terenu (por. §5 ust. 4 ww. uchwały miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego).

Należy jednak nadmienić, że prace nad zmianą ww. planu miejscowego trwają na podstawie uchwały Rady Miasta Luboń nr XLV/342/2018 z dnia 19 kwietnia 2018r. – aktualnie projekt przygotowywany jest do etapu opiniowania i uzgadniania. Należy jednak jeszcze raz podkreślić, że w



BURMISTRZ MIASTA LUBOŃ

świetle przepisów ustawy¹ zapisy planów miejscowych nie mogą zakazywać ani ograniczać realizacji obiektów stanowiących cel publiczny z zakresu łączności publicznej, jakim niewątpliwie jest wieża telekomunikacyjna. Potwierdza to także orzecznictwo Naczelnego Sądu Administracyjnego w tym zakresie, gdzie w wyroku z dnia 6 maja 2016r. II OSK 2106/14 wykazano, że nawet wprowadzenie ograniczeń wysokości takich obiektów może uniemożliwić ich realizację i jest niezgodne z obowiązującym prawem.

Ad. 3. Czy to oznacza, że Władze Miasta miały jednak wiedzę o tej inwestycji i podpisana została zgoda na dysponowanie gruntem na ten cel?

Tak, uzgodnieniami w ramach inwestycji, jakich dokonał Wydział Spraw Komunalnych była decyzja administracyjna zezwalająca na lokalizację w pasie drogowym ulicy Podgórnej przyłącza linii zasilającej nN wydana dnia 29 sierpnia 2018r. Z uwagi na prawidłowe zlokalizowanie ww. kabla oraz brak kolizji z inną infrastrukturą znajdującą się w pasie drogowym, Burmistrz nie mógł odmówić lokalizacji wnioskowanego przyłącza w pasie drogi publicznej. W konsekwencji ww. decyzji w celu wykonania prac związanych z wybudowaniem przyłącza Wydział Spraw Komunalnych na wniosek Inwestora wydał dnia 07 maja 2019r. oświadczenie o prawie do dysponowania nieruchomością na cele budowlane, a następnie dnia 27 maja 2019r. zezwolenie na zajęcia pasa drogowego.

Dnia 25 lipca 2019r. pracownik Wydziału Planowania, Rozwoju i Ochrony Środowiska zapoznał się z aktami sprawy dot. wydania pozwolenia na budowę dla planowanej inwestycji, wśród których było także oświadczenie o posiadanym prawie do dysponowania nieruchomością na cele budowlane dla działki nr 168 na podstawie „stosunku zobowiązaniowego, uprawniającego do wykonywania robót budowlanych”.

Ad. 4. Czy i w jakim zakresie dokonano uzgodnienia zjazdu z drogi, z jakiej ulicy?

Z informacji uzyskanych z Wydziału Spraw Komunalnych wynika, że w związku ze zlokalizowaniem inwestycji na działce nr 18/6 oraz brakiem przeprowadzenia podziału nieruchomości mającego na celu wyodrębnienie działki z przeznaczeniem na umieszczenie wieży Inwestor nie wystąpił o pozwolenie na zjazd z drogi publicznej dla odrębnej działki.

Ad. 5. Czy inwestor uzyskał zaświadczenie o dostępie do drogi publicznej?

¹ ustawy z dnia 7 listopada 2010r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (Dz. U. 2017, poz.2062 ze zm.)



BURMISTRZ MIASTA LUBOŃ

Urząd Miasta w przedmiotowej sprawie nie wydał zaświadczenia o dostępie do drogi publicznej.

Ad. 6. W jaki sposób prowadzona jest obsługa komunikacyjna tej inwestycji.

Obsługa komunikacyjna działki nr 18/6 prowadzona jest od ul. Podgórnej.

Ad. 7. Czy do urzędu miasta wpłynęło zawiadomienie o wszczęciu postępowania w sprawie pozwolenia na budowę tej wieży?

Zawiadomienie o wszczęciu postępowania w przedmiotowej sprawie wpłynęło 20 lipca 2018r.

Ad. 8. Czy ktoś z przedstawicieli urzędu brał udział w naradach koordynacyjnych Zespołu Uzgodnień Dokumentacji w Starostwie lub opiniował przebieg sieci zasilającej wieży?

Dnia 29 sierpnia 2018r. wydano decyzję zezwalającą na lokalizację i uzgadniającą trasę przyłącza linii kablowej energetycznej nn. w pasie drogowym ulicy Podgórnej.

Ad. 9. Co w przypadku, gdyby inwestycja nie posiadała dostępu do drogi publicznej i nie miała możliwości doprowadzenia zasilania, to czy miałyby możliwość zasilania?

W przypadku tej sprawy działka 18/6 bezpośrednio przylega do ul. Podgórnej, z której prowadzona jest obsługa komunikacyjna, zatem posiada ona dostęp do drogi publicznej. Natomiast jak wykazano wyżej z uwagi na prawidłowe zlokalizowanie ww. kabla oraz brak kolizji z inną infrastrukturą znajdującą się w pasie drogowym, nie było podstaw do wydania odmowy lokalizacji wnioskowanego przyłącza w pasie drogi publicznej.

Zgodnie z art. 5 ust. ustawy z dnia 7 lipca 1994r. Prawo budowlane (Dz. U. 2019, poz. 1186 ze zm.) obiekt budowlany jako całość oraz jego poszczególne części, wraz ze związanymi z nim urządzeniami budowlanymi należy, biorąc pod uwagę przewidywany okres użytkowania projektować i budować w sposób określony w przepisach, w tym techniczno-budowlanych, oraz zgodnie z zasadami wiedzy technicznej, zapewniając m.in.: poszanowanie, występujących w obszarze oddziaływania obiektu, uzasadnionych interesów osób trzecich, w tym zapewnienie dostępu do drogi publicznej (pkt. 9). Organ administracyjno-budowlany przed wydaniem decyzji o pozwoleniu na budowę sprawdza m. in. zgodność projektu zagospodarowania działki z przepisami, w tym techniczno-budowlanymi, zatem w świetle powyższego także obsługę komunikacyjną inwestycji. Brak dostępu do drogi publicznej



BURMISTRZ MIASTA LUBOŃ

powinien więc dyskwalifikować zamierzenie budowlane z możliwości uzyskania pozwolenia na budowę, a więc tym bardziej zaistnienie inwestycji. Natomiast pozbawienie możliwości doprowadzenia zasilania, uniemożliwiłoby zapewne możliwość funkcjonowania anten zlokalizowanych na wieży.

Ad. 10. Czy Burmistrz lub jakiś urząd prowadzi rejestr lokalizacji i mocy tych baz telefonii komórkowej?

Zgodnie z przepisami rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 2 lipca 2010r. w sprawie zgłoszenia instalacji wytwarzających pola elektromagnetyczne (Dz. U. 2010, Nr 130 poz. 879 ze zm.), prowadzący instalację jest zobowiązany do przeprowadzania pomiarów pól elektromagnetycznych wytwarzanych przez urządzenia stacji. Wyniki przekazywane są odpowiednim służbom, tj. Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska, Wojewódzkiej Stacji Sanitarno-Epidemiologicznej, Starostwu Powiatowemu. Mierzona moc promieniowania obejmuje wówczas promieniowanie wszystkich anten. Rejestr sprawozdań prowadzony jest przez Starostwo Powiatowe w Poznaniu (dostępny na stronie Biuletynu Informacji Publicznej w rejestrach publicznych w zakładce wykaz danych o dokumentach zawierających informacje o środowisku i jego ochronie).

Ad. 11. Czy może jest tak, że powstają na terenie naszego miasta bez Pani wiedzy i zainteresowania tematem z racji „braku przepisów obligujących” do sporządzania takiego spisu i jakiegokolwiek nadzoru?

Jak wykazano wyżej, rejestr sprawozdań prowadzony jest przez Starostwo Powiatowe w Poznaniu i podany do publicznej wiadomości.

Ad. 12. Czy posiada Pani wiedzę na temat ewentualnych konsekwencji oddziaływania tego typu anten na zdrowie człowieka?

W 2007r. Główny Inspektor Sanitarny wydał pismo dotyczące potencjalnej szkodliwości pól elektromagnetycznych (PEM), w którym wskazuje, że „(..) *w celu ochrony ludzi przed nadmierną ekspozycją określa się dopuszczalne poziomy promieniowania elektromagnetycznego, w których nie powinny występować niepożądane skutki zdrowotne. Ustalone w taki sposób dopuszczalne warunki ekspozycji ludności dotyczą wszystkich osób bez względu na wiek, stan zdrowia itp. co oznacza, że nawet osoby najbardziej wrażliwe, jak np. dzieci, powinny być chronione w dostatecznym stopniu.*

W kraju dopuszczalna ekspozycja ludności została określona w podanym powyżej rozporządzeniu Ministra Środowiska w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych



BURMISTRZ MIASTA LUBOŃ

w środowisku oraz sposobów sprawdzania dotrzymania tych poziomów². Należy podkreślić, że wymagania przepisów krajowych są znacznie ostrzejsze od uregulowań europejskich w tym zakresie, np. Rekomendacji Rady Europy z 12 lipca 1999 r. dotyczącej ograniczania ekspozycji ogółu ludności na promieniowanie elektromagnetyczne (1999/519/EC) [O.J. L 199/59]. W związku z tym ich przestrzeganie powinno skutecznie chronić ludność przed niepożądanym oddziaływaniem promieniowania od urządzeń nadawczych.

W żadnym z opracowań autoryzowanych przez WHO ani w pracach opartych na wystarczająco licznej grupie badanych (i poprawnie przyjętych kryteriach włącznie) nie spotkano jednoznacznych dowodów patogenicznego działania pól elektromagnetycznych o częstotliwościach wykorzystywanych w telefonii komórkowej, których poziomy były niższe od określonych w Rekomendacji Rady Europy (patrz wyżej). (...)"

Ze wspomnianej wcześniej analizy akt sprawy dotyczącej wydania pozwolenia na budowę przedmiotowej inwestycji w Starostwie Powiatowym wynika, że w dokumentacji dostarczonej do wniosku przez inwestora wykazano, że osie wiązek głównych promieniowania znajdują się będą poza obszarami dostępnymi dla ludności. Biorąc pod uwagę powyższe, przed uzyskaniem pozwolenia na budowę nie było konieczności uzyskiwania decyzji środowiskowej. Natomiast zgodnie z art. 76 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001r. Prawo ochrony środowiska³, nowo zbudowany lub zmodernizowany obiekt budowlany zespół obiektów lub instalacja, nie mogą być oddane do użytkowania, jeżeli nie spełniają wymagań ochrony środowiska, w tym dotrzymywania - na etapie wymaganych prawem badań i sprawdzeń, wynikających z mocy prawa - standardów emisyjnych oraz określonych w pozwoleniu warunków emisji.

Należy wspomnieć, że badaniem pól elektromagnetycznych w ramach monitoringu środowiska zajmuje się inspektorat ochrony środowiska. Zgodnie z monitoringiem pól elektromagnetycznych w 2018 r. prowadzonym przez Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska w Poznaniu: "W żadnym z punktów pomiarowych nie stwierdzono przekroczenia poziomu dopuszczalnego (7 V/m dla zakresu częstotliwości od 3 MHz do 300 GHz⁴). Najwyższy zmierzony poziom składowej elektrycznej pola wyniósł 1,34 V/m (Poznań – punkt nr 11). W porównaniu z badaniami prowadzonymi w tych samych punktach pomiarowych w roku 2012 i 2015 nie zanotowano istotnych zmian poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku. Mierzone wartości są znacznie niższe od poziomów dopuszczalnych".

² Dz. U. 2003, Nr 192 poz. 1883

³ Dz. U. 2019, poz. 1396

⁴ Rozporządzenie Ministra Środowiska w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku oraz sposobów sprawdzania dotrzymania tych poziomów



BURMISTRZ MIASTA LUBOŃ

Ad. 13. Czy Pani zdaniem działki budowlane w obszarze, w którym widoczna jest ta wieża zyskały czy straciły na wartości?

Odczucia co do atrakcyjności widoku wieży są z pewnością kwestią subiektywną i jestem przekonana, że mieszkańcy w najbliższym sąsiedztwie nie są zadowoleni z jej lokalizacji. Jak wykazano odpowiadając na powyższe pytania Miasto Luboń ma ograniczone możliwości w zakresie ograniczania realizacji takich inwestycji. Natomiast realny wpływ na wartość nieruchomości musiałby oszacować rzeczoznawca.

Otrzymuje:

1. adresat
2. Biuro Rady
3. aa.

BURMISTRZ MIASTA

Małgorzata Machalska

